

at Statstilskuddet ydes paa Grundlag af Skolens Udgifter det foregaaende Finansaar; og da den paagældende Skole i Fjor betalte sine Lærere efter en noget lavere Lønnings-skala end den af Ministeriet fastsatte i Cirkulære af 9. Juli i Aar, er det forklarligt, at der netop i Aar, da den nye Ordning træder i Kraft, opstaar et Misforhold som det af det ærede Medlem paapegede. Jeg skal yderligere oplyse, at ifølge § 9 i Loven om Handelsskolerne, ogsaa jfr. det Cirkulære, jeg nævnte før, ydes der i Tilskud fra Staten dels det faste Grundbeløb, dels et bevægeligt Tilskud. Størrelsen af det faste Beløb er afhængig af, om Skolerne er Læringskoler, Medhjælperkoler eller højere Handelsskoler, og ved Beregningen af det bevægelige Tilskud tages der Hensyn til Skolernes Udgifter til Lokaler, Lønninger og Undervisningsmidler. Endelig er det en Betingelse for, at en Handelsskole overhovedet kan opnaa det fulde Statstilskud, at der fra anden Side tilflyder Skolen Indtægter til mindst det samme Beløb som det beregnede Statstilskud.

De ærede Medlemmer Hr. Vesterager og Hr. Lemvig-Müller kom ind paa Spørgsmaalet om Afgifter af fremmede Handelsrejsende, og det ærede Medlem Hr. Lemvig-Müller henstillede til mig, om ikke det var muligt at foretage en Regulering af dette Forhold, idet han mente, det vilde være af Betydning for danske erhvervsdrivende, at man fik lagt en Hemsko paa de fremmede Handelsrejsende. Dette er et Spørgsmaal, som adskillige Gange har været til Behandling i Rigsdagen, uden at det har medført et Resultat i Form af en Ændring af den nugældende Forordning af 8. Juni 1839. Reglerne om Betaling for Udøvelsen af Handelsvirksomhed for fremmed Regning ved Omrejse her i Landet indeholdes i den Forordning, jeg lige nævnte, og ifølge den, paahviler det den paagældende, forinden Handelsforretningerne paabegyndes, at løse et Adgangsbevis for hvert af de Firmaer, han repræsenterer. Det første Bevis, Hovedadgangsbeviset, koster 160 Kr. for et Aar og hvert af de følgende 80 Kr. I Forbindelse med Reglerne for Betalingen er der i Forordningen ogsaa foreskrevet visse Legitimationer og Kontrolbestemmelser. Da man imidlertid, efter som Tiden gik, ansaa disse Bestemmelser for at være unødvendigt strenge og at volde de paagældende Handelsrejsende unødvendigt Besvær i Udøvelsen af deres Forretning her i Landet, og da man tillige ved Indberetninger, som vi modtog gennem Udenrigsministeriet, havde

bragt i Erfaring, at der i interesserede Kredse i Udlandet næredes Ønske om Lettelser i disse Regler, fremsattes der i 1907—08 Forslag om en Ændring af Forordningen af 8. Juni 1839, hvilket imidlertid ikke opnaaede at blive ophøjet til Lov. Senere har tilsvarende Forslag været fremsat i 1909—10, 1910—11, 1913—14 og 1914—15, uden at en enstemmig Vedtagelse har fundet Sted i begge Ting. Med Hensyn til Afgiftens Størrelse har disse Forslag varieret noget. Hovedadgangsbeviset skulde efter et Forslag koste 100 Kr. og være gyldigt i 30 Dage, medens Tillægsadgangsbeviserne bortfaldt. Efter et andet Forslag skulde der ydes en Tillægsbetaling af 50 Kr. for hvert Firma, den rejsende repræsenterer udover eet, og endelig i et tredje Tilfælde blev Betalingen fikseret til 150 Kr. for et Bevis gyldigt i 30 Dage plus 50 pCt. Forhøjelse ved Forlængelse for et Tidsrum af 15 Dage. Folketinget indførte i Forslaget 1913—14 en Sondring mellem Maanedsadgangskort og Aarskort, hvilket sidste skulde koste 1 000 Kr. I Landstinget blev Bestemmelsen om Aarskort midlertidig udstemt, og Afgiften for Maanedskort blev nedsat fra 100 til 50 Kr. Jeg kan godt give det ærede Medlem Ret i, at der maaske nu var Anledning til at søge disse Bestemmelser moderniseret eller reguleret i hvert Tilfælde, men jeg maa dog mene, at dette Spørgsmaal rettelig egner sig til Behandling i den af Handelsministeriet nedsatte Kommission til Revision af Næringsloven. Jeg skal, som sagt, overveje Spørgsmaalet, og skulde det vise sig, at det kunde ønskes ordnet hurtigere, end det formentlig vilde ske, hvis det kom til Behandling i Næringslovkommissionen, skal jeg gerne tage under Overvejelse at fremsætte Lovforslag i saa Henseende.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har spurgt mig, om jeg i Henhold til tidligere Tilsagn paa ny vilde fremsætte Forslagene vedrørende de paa Genuakonferencen vedtagne Resolutioner og Henstillinger. Disse Forslag er, som ærede Medlemmer ved, tre Forslag til Lov angaaende Ratifikation af vedtagne Konventioner og to Forslag til Rigsdagsbeslutning vedrørende vedtagne Henstillinger. I Henhold til Artikel 405 i Fredstraktaten af 28. Juni 1919 fremsatte jeg disse Forslag i April i Aar. Jeg skal i denne Forbindelse oplyse, at naar Fremsettelsen ikke foregik paa et tidligere Tidspunkt, skyldes det den Omstændighed, at det sagkyndige Udvalg, som Handelsministeriet havde nedsat til Behandling af disse Forslag, ikke naaede at blive færdigt med